

af fortrolig karakter. I hvilket omfang sådanne oplysninger bør videregives, må afgøres på grundlag af en konkret afvejning fra område til område. På en lang række områder må denne afvejning føre til, at oplysningerne normalt videregives for at sikre, at Folketinget (udvalgene) har det fornødne saglige grundlag for at gennemføre lovgivning på et område eller for, at Folketinget kan udføre den fornødne parlamentariske kontrol med forvaltningen. På andre områder kan navnlig hensynet til den enkelte private og erhvervsmæssige forhold ... dog føre til, at bestemte oplysninger ikke videregives eller kun videregives under særlige omstændigheder.«

Jeg kan henholde mig hertil.

Spm. nr. S 3400

Til trafikministeren (1/8 01) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Vil ministeren oplyse, om han er enig i, at der er behov for ændring af gældende lovgivning omkring statslige repræsentanter omkring tavshedspligt og orientering af den ansvarlige minister samt det politiske system?«

Begrundelse

Aktieselskabslovens § 160 benyttes tilsyneladende som begrundelse for, at statslige repræsentanter i bestyrelser kan påberåbe sig tavshedspligt og undlade at informere den ansvarlige minister om forhold, der er kritisable, medmindre bestyrelsen som sådan godkender dette. Såfremt dette holder stik betyder tingenes tilstand en voldsom undergravning af demokratiet, når statslige selskaber ændres eller oprettes som aktieselskab. I Information den 28. juli 2001 (Statens mand i SAS har tavshedspligt) udtaler jura-professor ved AUC, Lars Bo Langsted, omkring orientering af offentlige aktieejere, at man i et vist omfang accepterer, at de orienteres, hvis der er »noget politisk de bør have at vide« samt at »Det er lidt u-lovreguleret – vi kan kalde det sædvane – at man godt må orientere ministeren i de tilfælde.« På spørgsmålet om ministeren må gå videre med oplysninger svares: »Det må han

– som udgangspunkt, understreger jeg – ikke, fordi SAS er et børsnoteret selskab.«

Der hersker således helt uklare regler og praksis på området, hvor det tilsyneladende er mere op til selskaberne end lovgivning at bestemme, hvorvidt »man« finder det opportunt, at det politiske system skal orienteres om f.eks. kritisable forhold. Denne situation er efter spørgerens mening helt uholdbar, hvorfor ministerens holdning hertil udbedes.

Svar (14/8 01)

Trafikministeren (Jacob Buksti):

Der kan henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 3398 og S 3399. Som det fremgår heraf, kan en statslig repræsentant i aktieselskaber, hvor staten er aktionær, på egen hånd orientere ministeren om forhold i selskabet, bl.a. når der foreligger en afgørende offentlig interesse i, at vedkommende minister gøres bekendt med forholdene. Ministeren vil endvidere som hovedregel være berettiget til at videregive fortrolige oplysninger til Folketingets udvalg, hvis oplysningerne efter ministerens skøn må antages at være af betydning for udvalgets behandling af en sag.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at regeringen vil tage initiativ til at få foretaget en nærmere vurdering af retstilstanden for statsligt udpegede medlemmer af bestyrelser

Spm. nr. S 3402

Til fødevarerministeren (1/8 01) af:

Søren Kolstrup (EL):

»Hvorledes vil ministeren fremover sikre en effektiv statskontrol med GMO i fødekæden til økologiske produkter og er dette muligt inden for de økonomiske rammer, eller kræver det ekstra midler til sikre statskontrollen for Ø-mærket på dette område?«

Svar (10/8 01)

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Plantedirektoratet har allerede iværksat en kontrolstrategi på området, der integrerer kontrollen af GMO i direktoratets almindelige økologisk kontrol. Økologikontrollen er i væsentligt om-